

Col·leccions del Museu de Granollers

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'Anselm Clavé, 40-42.
Alçada: 145

Coordenades:

Latitud: 41.606991058819
Longitud: 2.2883745122518
UTM Est (X): 440703
UTM Nord (Y): 4606387

Classificació

Número de fitxa 08096 - 188
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Col·lecció
Estil / època: Prehistòric Antic Romà Medieval Modern Contemporani
Segle L aC. - XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Educació
Observacions protecció: Núm. registre: R.I. 51-0001324. Decret 474/1962. Publicat al BOE de 9 de març de 1962. Declara monument històrico-artístic el Museu de Granollers (aleshores emplaçat a la Casa Molina), i especifica que la declaració es refereix tant al continent com al contingut; és a dir, també les col·leccions del Museu.
Data aprovació: dv., 09/03/1962 - 12:00
Accés Obert
Ús actual: Científic/Lúdic/Cultural
Titularitat Pública

Titular:

Ajuntament de Granollers

Fitxes associades:

[Col·leccions del Museu de Ciències Naturals de Granollers](#)
[Retaule de Sant Esteve Protomàrtir de l'església parroquial de Granollers](#)
[Carrer d'Anselm Clavè](#)
[Museu de Granollers](#)
[Adoberia de can Ginebreda](#)

Autoria de la fitxa

ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo

Data de registre de la

dj., 01/11/2001 - 01:00

fitxa:**Autoria de la darrera**

Jordi Piñero Subirana

revisió:**Data de la darrera revisió:** dl., 10/06/2024 - 08:25

Descripció

Col·leccions del Museu de Granollers, que s'agrupen bàsicament en quatre grans àmbits: el fons d'art, el fons d'arqueologia, el fons numismàtic i el fons d'etnografia.

El fons d'art aplega obres d'una gran diversitat d'estils i èpoques, des del segle XIV fins a l'actualitat. Les obres més antigues són els fragments de retaules i les imatges religioses procedents bàsicament de les esglésies de Granollers, algunes sense identificar encara. De finals del segle XIX es poden destacar les obres d'Eliseu Meifrén, J. M. Tamburini, Baixeras i Rossend Nobas i, de la primera meitat del segle XX, les de Manolo Hugué, Puig i Perucho, Sandalinas o Hernández Pijoan, entre altres, a més d'algunes d'artistes locals, com Vicent Albarranch, Brugarolas o Francesc Serra. Després de la reobertura del Museu als anys setanta es van incorporar obres d'artistes de la comarca i algunes de forans, com Josep M. Subirachs, Modest Cuixart o Albert Ràfols Casamada. Més recentment (1989-1992), amb una nova política d'adquisicions d'art contemporani, es van incorporar un bon nombre d'obres representatives de l'escena artística catalana des de finals dels anys vuitanta, amb obres d'Antoni Abad, Francesc Abad, Jordi Benito, Jordi Canudas, Jordi Colomer, Pep Duran Esteva, Gabriel, Ramon Guillén-Balmes, Mabel Palacín/Marc Viaplana, Ramon Parramon, Carlos Pazos, Perajaume i Joan Rom, entre d'altres. Cal fer esment també a l'obra d'Antoni Cumella, artista granollerí i referent específic i d'importància internacional en el tractament de la ceràmica.

El fons d'arqueologia està format pel material provinent de les diverses excavacions i prospeccions que s'han realitzat al terme i també a la resta de la comarca, fins i tot d'altres llocs de Catalunya i de l'Estat. Hi són ben representades les restes que han aparegut al subsòl de Granollers a partir del neolític i, sobretot, de l'època dels romans, quan al bell mig de la ciutat s'hi establí una vil·la romana. Entre d'altres, es van recuperar dos grans mosaics i nombroses eines de treball, collarets, ceràmica i elements funeraris neolítics i romans. Les excavacions més recents han aportat també material de la vila medieval que han permès conèixer, entre d'altres aspectes, com era el traçat de la seva muralla: un sistema defensiu que comptava amb torres, fossat i *corredossos*. Cal destacar que el Museu de Granollers desenvolupa una important tasca com a museu de referència en la recerca arqueològica a nivell comarcal, amb una mirada àmplia que es proposa bastir un discurs que va més enllà dels límits de la ciutat.

El fons numismàtic és un de les més nombrosos. Està format per gairebé 2.500 exemplars. El gruix de la col·lecció s'ha anat constituint des dels inicis del museu, a partir dels donatius de col·leccionistes de la ciutat i, als darrers anys, el conjunt s'ha enriquit amb les troballes monetàries provinents de les excavacions arqueològiques. D'aquest conjunt heterogeni en destaca el numerari antic, amb nombrosos exemplars de la

sèrie grega, la ibèrica (incloent moneda encunyada a la ciutat vallesana de Lauro), i especialment la romana, concretament la d'època imperial. També és nombrós el lot de monedes d'època moderna, en el qual destaquen alguns menuts encunyats a Granollers.

El fons etnogràfic és format per petites col·leccions diverses, algunes formades fora del museu. Hi trobem col·leccions d'armes, camafeus, morters de bronze, rajoles, safates metàl·liques, claus i panys... També ceràmica catalana, caixes de núvia, etc. Així mateix, es disposa d'una col·lecció d'ofici completa d'eines de baster, i d'altres relacionades amb activitats artesanals, com ara taulers de componedors de tipus d'impremta, petits tallers de fusteria i elèctrics, o bé de procedències semi-industrials, com màquines de fer gel o d'esclofollar fruits secs. Finalment, hi ha també una col·lecció de vestits formada per 21 peces, les quals es poden consultar a la plataforma del Museu Virtual de la Moda de Catalunya.

Una selecció de les obres es poden consultar a través de la web del museu en la secció anomenada "col·lecció en línia". Vinculada al museu hi ha l'adoberia de can Ginebreda: un equipament patrimonial visitable i museïtzat al centre de la ciutat.

Història

Els inicis del museu es remunten a l'any 1932, amb la creació d'una Comissió Organitzadora del Museu de Granollers i del Vallès Oriental encarregada de recollir i inventariar peces. La seva tasca fou continuada des del 1934 pel Patronat del Museu - Arxiu de Granollers i del Vallès Oriental. Les dues entitats actuaren sense disposar d'un local. En aquesta primera etapa el nom oficial era "Museu-Arxiu de Granollers i del Vallès Oriental". El primer emplaçament que va tenir el museu fou a les dependències annexes a la presó del partit judicial, i la seva primera tasca va ser la de col·leccionar els objectes que s'emmagatzemaven en aquest local per tal de poder-les instal·lar posteriorment a l'edifici de l'església de Sant Francesc. Així mateix, el 1932 un grup d'artistes de Granollers van donar unes trenta obres al museu, i el 1935 una primera exposició va permetre incorporar noves obres.

El 1937, en plena Guerra Civil, el museu va passar a la casa Molina (situada al carrer del Museu, on avui hi ha el CAP), on disposava de més espai. En aquest moment la Junta de Salvaguarda del Patrimoni (una comissió creada per la Generalitat) va dipositar al Museu obres procedents de col·leccions particulars i eclesiàstiques de la comarca que estaven en perill. Acabat el conflicte bèl·lic, les que no van ser reclamades es van incorporar a la col·lecció. El Museu a la casa Molina s'inaugurà el 13 de febrer de 1938, essent-ne el conservador Miquel Montagud. En la primera exposició les peces procedents de la salvaguarda van tenir un paper molt destacat. Tot i que l'edifici de la Casa Molina havia estat requisat inicialment pensat per altres usos, a la pràctica el Museu i Arxiu de Granollers i del Vallès Oriental s'hi va estar quasi trenta anys.

Després de la guerra, el 1946 tornava a obrir el Museu de Granollers a la casa Molina, tot esdevenint el centre cultural més important de la ciutat. Als fons inicials s'hi anaren afegint altres objectes d'art provinents de dipòsits i donacions. La Secció d'Arqueologia s'encarregà de fer prospeccions per tot l'àmbit comarcal, i la de Ciències Naturals es dedicà a l'estudi de la fauna i la flora de l'entorn. En l'àmbit artístic el Museu organitzà, del 1959 al 1964, el *Premi Granollers de Pintura*, que constituí en les seves sis edicions una manifestació artística que ultrapassà l'àmbit local i nacional. En aquesta època els fons del museu van créixer considerablement.

El 1965 l'edifici de la casa Molina amenaçava ruïna i es va haver d'enderrocar. El Museu va tancar i les col·leccions es traslladaren a l'antic Col·legi Municipal de Segon Ensenyament, on van romandre fins el 1978. El 1976 es va inaugurar un edifici de nova planta signat pels arquitectes Andreu Bosch, Josep M. Botey i Lluís Cuspinera al solar on hi havia hagut la Unió Liberal, una entitat que havia dinamitzat la vida associativa i cultural de la ciutat i que havia estat requisada pel franquisme. Des de llavors, aquest és

l'emplaçament del Museu de Granollers. Cal destacar que el nou edifici fou un dels pocs concebuts a la dècada del 1970 per tal d'hostatjar específicament un equipament museístic. El projecte s'inspira en l'arquitectura racionalista i en alguns referents de l'arquitectura americana contemporània, i es pot inscriure també dins el corrent brutalista característic d'aquesta dècada.

L'any 1984 l'Ajuntament encarregà un projecte de rehabilitació de la torre noucentista de la Tela a fi de dedicar-lo a museu de ciències naturals. L'antecedent d'aquest museu es troba el 1982, quan un grup de joves naturalistes va promoure la creació de l'àrea de Ciències Naturals dins el Museu de Granollers, amb Antoni Jonch que es perfilava com a cap. L'edifici de la Tela fou restaurat l'any 1987 i, després d'haver-se elaborat un projecte museològic i museogràfic, el nou museu es va inaugurar el maig del mateix any com una extensió del Museu de Granollers.

En l'àmbit artístic, des de 1997 i fins a l'any 2000 es va promoure un concurs d'escultura. Amb la democràcia ja consolidada, la ciutat va apostar pels nous llenguatges contemporanis. El 1989 es va iniciar una política d'adquisicions d'art contemporani que continua fins a l'actualitat. En una primera etapa, que amb alguna interrupció es va allargar fins al 2007, el Museu de Granollers va treballar estretament amb Manel Clot, crític d'art i reconegut professional. El resultat va ser un fons específic d'art contemporani d'un quaranta obres d'alt nivell que abracen gèneres diferents com la instal·lació, l'escultura, la fotografia, el vídeo i també la pintura. Des de llavors, la col·lecció continua creixent amb obres d'artistes de Granollers i de la comarca, i d'altres que enllacen amb les línies de discurs i de recerca de la institució.

Els anys 2023-2024 l'edifici del Museu és objecte d'una intervenció global per millorar les seves instal·lacions i els espais expositius s'han tancat temporalment.

En l'actualitat el Museu de Granollers es planteja com a missió potenciar l'ús social i educatiu per esdevenir un espai de coneixement, debat, vincle social i participació. El museu té també la voluntat de mostrar l'expressió artística sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement, fruit de la recerca i el treball amb altres institucions, estudiosos i usuaris interessats. A més, des de fa anys el Museu organitza visites per a escolars i grups, itineraris locals i comarcals així com altres actes culturals.

Bibliografia

ALBÓ, Núria (1994). *El Vallès Oriental*. Barcelona: Dissenys Culturals. Col·lecció: Les Comarques de Catalunya, núm. 27.

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

MUSEU DE GRANOLLERS (s. d.). *Museu de Granollers*, Barcelona: Comissió de Cooperació de Museus Locals de les comarques barcelonines, Diputació de Barcelona.

Enllaços d'interès:

[Arquitectura catalana](#)
[Museu de Granollers](#)

